

Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga na temelju odredbe članka 15. točke 2. i članka 8. stavaka 1. i 4. Zakona o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga („Narodne novine“ broj 140/05 i 12/12), članaka 78. i 97. Zakona o leasingu („Narodne novine“ broj 141/13) u postupku posrednog nadzora pokrenutom po službenoj dužnosti nad poslovanjem leasing društva UniCredit Leasing Croatia d.o.o., Zagreb, Ulica Damira Tomljanovića Gavrana 17, OIB: 18736141210 zastupanog od strane predsjednice uprave Gordane Martinović, člana uprave Marka Juranića i članice uprave Nikoline Žganec, na sjednici Upravnog vijeća održanoj dana 22. travnja 2021. donosi

RJEŠENJE

1. Društvu UniCredit Leasing Croatia d.o.o., Zagreb, Ulica Damira Tomljanovića Gavrana 17, OIB: 18736141210, radi otklanjanja utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti, nalaže se u roku od 30 dana od zaprimanja ovog Rješenja dostaviti pisano očitovanje Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga o aktivnostima koje je poduzelo prema svim primateljima leasinga kojima nije izvršilo povrat pogrešno obračunatih kamata/leasing obroka, a čije su ugovorne obveze neosnovano i netransparentno jednostrano izmijenjene:
  - *Odlukama o povećanju marže postojećeg portfelja za odabrane ugovore* donesenim od strane uprave društva UniCredit Leasing Croatia d.o.o. u razdoblju od 5. prosinca 2011. do 17. rujna 2012.,
  - usklađivanjem promjenjivih kamatnih stopa (temeljem kojih je obračunavalo leasing rate/obroke) s pogrešnom vrijednošću referentnih kamatnih stopa u 2008. i 2009.,
  - vanugovornim usklađivanjem kamatnih stopa (temeljem kojih je obračunavalo leasing rate/obroke) s referentnim kamatnim stopama u ugovorima sklopljenim u razdoblju od 2009. do 2011. godine.
2. Društvu UniCredit Leasing Croatia d.o.o., Zagreb, Ulica Damira Tomljanovića Gavrana 17, OIB: 18736141210, nalaže se da u roku od 5 dana od dana primitka ovoga Rješenja, na početnoj internetskoj stranici društva UniCredit Leasing Croatia d.o.o., objavi da je Hanfa donijela ovo Rješenje dana 22. travnja 2021., sa mrežnom poveznicom na internetsku stranicu Hanfe na kojoj je ovo Rješenje objavljeno i tu obavijest drži na početnoj internetskoj stranici neprekidno 60 dana.

O b r a z l o ž e n j e

Na temelju članka 78. Zakona o leasingu („Narodne novine“ broj 141/13; dalje u tekstu: Zakon), a uzimajući u obzir dokumentaciju zaprimljenu u sklopu predmeta KLASA: 973-04/19-01/26 ovlaštene osobe Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga (dalje u tekstu: Hanfa) obavile su po službenoj dužnosti posredni nadzor nad poslovanjem društva UniCredit Leasing Croatia d.o.o., Zagreb, Ulica Damira Tomljanovića Gavrana 17, OIB: 18736141210 (dalje u tekstu: Društvo) po predmetu nadzora obračuna kamatnih stopa po ugovorima o leasingu.

O obavljenom posrednom nadzoru dana 21. siječnja 2021. sastavljen je Zapisnik o obavljenom nadzoru, KLASA: UP/I 973-06/21-01/03, URBROJ: 326-01-50-52-521-21-2, (dalje u tekstu: Zapisnik). Društvu je omogućeno ostvariti i zaštititi svoja prava i pravne interese sukladno članku 88. stavku 2. Zakona, a u svezi s člankom 92. stavkom 3. Zakona na način da je imalo pravo uložiti prigovor na Zapisnik, odnosno dostaviti eventualne primjedbe uz koje je bilo dužno priložiti dokumentaciju kojom dokazuje osnovanost navoda.

Društvo je dana 1. veljače 2021. dostavilo podnesak „Zapisnik o obavljenom nadzoru KLASA: UP/I-973-06/21-01/03, URBROJ:326-01-50-52-521-21-02“ (dalje u tekstu: Prigovor) u prilogu

kojeg je dostavilo: AKT10002457 (Odluka o primjeni novih Općih uvjeta ugovora o leasingu od 15.12.2020.), AKT10002474 (Odluka o primjeni novih Općih uvjeta ugovora o leasingu od 29.12.2020.), Opće uvjete ugovora o financijskom leasingu FO-01-2021 i PO-01-2021 (promjenjiva i nepromjenjiva kamata), Opće uvjete ugovora o financijskom leasingu HAMAG-BICRO 01-2021 (promjenjiva i nepromjenjiva kamata), Opće uvjete ugovora o financijskom leasingu INNOVFIN, EaSI 01-2021 (promjenjiva i fiksna kamata), Opće uvjete ugovora o financijskom leasingu javna nabava 01-2021 (promjenjiva kamata), Opće uvjete ugovora o operativnom leasingu PO-FO-01-2021 (nepromjenjiv obrok), Opće uvjete ugovora o operativnom leasingu Mobility Concept 01-2021, Pravno mišljenje odvjetničkog društva Mađarić & Lui vezano uz Opće uvjete uz ugovore o leasingu te primjer obavijesti o promjeni leasing rate za fizičke osobe. Pored navedenog Prigovora Društvo je dana 22. veljače 2021. dostavilo obavijest o provedenim aktivnostima vezanim uz povrat pogrešno obračunatih kamata/leasing obroka u prilogu koje je dostavilo analitiku ugovora po kojima je izvršilo povrat, dokaze o izvršenom plaćanju primateljima leasinga te primjerke obavijesti primateljima leasinga s dokazima o slanju istih (dalje u tekstu: Dopuna Prigovora I). Dodatno je Društvo 25. veljače 2021. dostavilo primjerke ugovora o financijskom i operativnom leasingu s fiksnom kamatnom stopom sklopljenih s pravnim i fizičkim osobama te 26. veljače 2021. obrazac ugovora o financijskom leasingu koji bi se sklopio s primateljem leasinga u slučaju ugovaranja promjenjive kamatne stope (dalje u tekstu: Dopuna Prigovora II).

Obzirom da su Prigovor, Dopuna Prigovora I i II i priložena dokumentacija dostavljeni Hanfi nakon izrade i dostave Zapisnika kojim su utvrđene nezakonitosti i nepravilnosti u dijelu obračuna kamatnih stopa po ugovorima o leasingu za koje se ima donijeti odgovarajuća nadzorna mjera, a prije donošenja rješenja kojim bi se ista izrekla, Hanfa je iste uzela u obzir prilikom razmatranja da li su utvrđene nezakonitosti i nepravilnosti otklonjene.

Uvidom u Prigovor Društva, dostavljenu dokumentaciju u prilogu Prigovora te Dopunu Prigovora II, utvrđeno je da je Društvo otklonilo Zapisnikom utvrđene nepravilnosti u dijelu transparentnosti aktualnih ugovornih odredbi (točka 2. Zapisnika) o čemu je dana 17. ožujka 2021. sastavljena Dopuna Zapisnika o obavljenom nadzoru, KLASA: UP/I 973-06/21-01/03, URBROJ: 326-01-50-52-521-21-11. Društvo je u ostavljenom roku dana 1. travnja 2021. dostavilo Prigovor na Dopunu Zapisnika u kojem ne osporava činjenično stanje utvrđeno u Dopuni Zapisnika već uz koji dostavlja izmijenjene obrasce ugovora o financijskom leasingu s promjenjivom kamatnom stopom na način da je u istima dodatno razrađena struktura promjenjive kamatne stope.

Ovim Rješenjem nalaže se Društvu otklanjanje utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti, a koje nisu otklonjene nakon izrade Zapisnika.

1. U dijelu nadzora nad obračunom kamatnih stopa u ugovorima o leasingu utvrđeno je da je Društvo u razdoblju od 2008. do 2012. sklapalo ugovore o leasingu u valuti EUR i CHF kod kojih je obračunavalo leasing rate/obroke temeljem ugovorene ili od strane Društva interno određene promjenjive kamatne stope koja se sastojala od kamatne marže i vrijednosti referentne kamatne stope (3m EURIBOR za ugovore u valuti EUR i 6m LIBOR za ugovore u valuti CHF).

Nadzorom nad obračunom kamatnih stopa na ugovorima o leasingu uzetim u uzorak utvrđene su nepravilnosti koje se ogledaju u usklađivanju kamatnih stopa s pogrešnom referentnom kamatnom stopom u 2008. i 2009., vanugovornom usklađivanju s referentnim kamatnim stopama i neosnovanom povećanju kamatnih marži u 2012. godini.

Vežano uz usklađivanje kamatnih stopa s pogrešnom referentnom kamatnom stopom u 2008. i 2009. utvrđeno je da su ugovori o financijskom leasingu u valuti EUR bili sklopljeni s promjenjivom kamatnom stopom vezanom uz 3m EURIBOR dok je kod ugovora u valuti CHF promjenjiva kamatna stopa bila vezana uz 6m LIBOR. Međutim, u ugovornim odredbama nije bilo određeno kako se navedene referentne kamatne stope primjenjuju na obračun kamatnih stopa odnosno koja su referentna razdoblja te na koji dan se uzima vrijednost referentne kamatne stope za potrebe usklađivanja. Kod ugovora o operativnom leasingu nije bila

ugovorena promjenjiva kamatna stopa, ali se Društvo u tijeku nadzora očitovalo da su leasing obroci također obračunati temeljem interno određene promjenjive kamatne stope vezane uz 3m EURIBOR odnosno 6m LIBOR. Internim aktom Društva *Procedura unosa kamatnih indeksa u Gemicro* koji se primjenjivao od 29. prosinca 2008. bilo je propisano da se kod ugovora o leasingu sklopljenim u valuti EUR promjena 3m EURIBOR-a radi četiri puta godišnje i to na 31. ožujka, 30. lipnja, 30. rujna i 31. prosinca pri čemu relevantnu vrijednost 3m EURIBOR-a sljedećeg kvartala predstavlja prosječna vrijednost srednjeg mjeseca prethodnog kvartala. Kod ugovora sklopljenih u valuti CHF promjena 6m LIBOR-a vrši se dva puta godišnje i to 28. veljače i 31. kolovoza pri čemu relevantnu vrijednost 6m LIBOR-a sljedećeg polugodišta predstavlja vrijednost 6m LIBOR-a zaključena dva dana prije završetka polugodišnjeg perioda.

Nadzorom je utvrđeno da Društvo prilikom usklađivanja kamatnih stopa s promjenama referentnih kamatnih stopa u 2008. i 2009. nije koristilo ugovorene (odnosno kod ugovora o operativnom leasingu interno određene) referentne kamatne stope čime je primateljima leasinga obračunalo veći iznos leasing rata/obroka u odnosu na ugovorene. Kod ugovora o leasingu sklopljenih u valuti CHF Društvo je u 2008. i 2009. obračunavalo kamatne stope na način da je primjenjivalo pogrešna referentna razdoblja i pogrešnu vrijednost 6m LIBOR-a čime je postupilo suprotno ugovornim odredbama te u 2009. i vlastitom internom aktu. Naime, u 2008. Društvo nije usklađivalo kamatne stope u šestomjesečnim razdobljima već u tromjesečnim razdobljima pri čemu je koristilo nepoznatu vrijednost referentne kamatne stope dok je u 2009. usklađivalo kamatne stope u proizvoljnim razdobljima (11-mjesečnom odnosno u tromjesečnom razdoblju) pri čemu je koristilo vrijednost 6m LIBOR-a na pogrešan dan odnosno koristilo je vrijednost 6m LIBOR-a koja je bila veća od vrijednosti koja je trebala biti primijenjena sukladno ugovornim odredbama i internom aktu Društva. Kod ugovora o leasingu sklopljenih u valuti EUR Društvo je u 2009. obračunavalo kamatne stope na način da je primjenjivalo pogrešnu vrijednost 3m EURIBOR-a čime je postupilo suprotno ugovornim odredbama te vlastitom internom aktu. Naime, Društvo je tijekom 2009. koristilo vrijednosti 3m EURIBOR-a koje su veće od prosjeka mjeseca (veljače, svibnja i kolovoza 2009.) odnosno koristilo je vrijednost 3m EURIBOR-a koja je bila veća od vrijednosti koja je trebala biti primijenjena sukladno ugovoru te je na taj način primatelju leasinga obračunalo leasing rate/obroke u iznosu višem od inicijalno ugovorenog.

Vezano uz vanugovorno usklađivanje s referentnim kamatnim stopama nadzorom je utvrđeno da je Društvo u razdoblju od svibnja 2009. do travnja 2011. sklapalo ugovore o financijskom leasingu u kojima nije bilo ugovoreno da je kamatna stopa vezana uz promjene neke referentne kamatne stope. U ugovorima o operativnom leasingu sklopljenim u razdoblju od 2008. do 2009. nije bila ugovorena kamatna stopa, niti je bilo ugovoreno da se leasing obrok usklađuje s nekom referentnom kamatnom stopom. Međutim, nadzorom je utvrđeno da je Društvo tijekom trajanja tih ugovora usklađivalo kamatne stope/leasing obroke s promjenama interno određene referentne kamatne stope (uglavnom 3m EURIBOR) čime je postupilo suprotno ugovornim odredbama. S obzirom na rast 3m EURIBOR-a u 2010. i 2011. ugovori o financijskom leasingu su u navedenom razdoblju uglavnom bili vanugovorno usklađivani s vrijednosti 3m EURIBOR-a koja je bila viša od početne iz čega proizlazi da je Društvo primateljima leasinga u 2010. i 2011. obračunavalo leasing rate koje su uglavnom bile veće od inicijalno ugovorenih.

Vezano uz povećanje kamatnih marži u ugovorima o leasingu, nadzorom je utvrđeno da je Društvo u 2012. povećalo kamatnu maržu temeljem četiri odluke uprave Društva i to u siječnju, travnju, srpnju i listopadu 2012. godine. Povećanje kamatne marže u 2012. izvršeno je na ukupno 13.605 ugovora pri čemu je prosječno povećanje iznosilo 1,94 postotna boda od čega je minimalno povećanje po pojedinom ugovoru bilo 0,35, a maksimalno 4,22 postotna boda. Društvo je povećalo kamatnu maržu na oko 47% tada aktivnih ugovora o leasingu što upućuje na selektivan pristup pri promjeni kamatnih marži u ugovorima o leasingu.

Društvo se u tijeku nadzora očitovalo da je promjena kamatnih marži izvršena sukladno općim uvjetima ugovora o leasingu u slučaju nastupa sljedećih okolnosti: promjene nabavnih troškova objekta leasinga, nastanka tečajnih razlika, izmjeni ili uvođenju novih javnih pristojbi,

taksi, poreza i sl. u odnosu na leasing poslovanje ili objekt leasinga, povećanog opsega korištenja ili korištenja objekta leasinga u suprotnosti s odredbama ugovora te u slučaju promjene troškova refinanciranja davatelja leasinga. Društvo je u očitovanju danom tijekom nadzora zaključilo da je sukladno Općim uvjetima iz 2009. i odredbe točke 17.1. imalo pravo promjene leasing rate i u skladu s tim je izvršilo povećanje kamatne stope, odnosno kamatne marže. Kao razloge promjene Društvo je navelo porast troškova refinanciranja.

Uvidom u ugovornu dokumentaciju ugovora kod kojih je mijenjana kamatna marža Hanfa je u tijeku nadzora zaključila da se leasing rata/obrok, osim zbog promjene kamatne stope zbog promjene referentne kamatne stope (kako je propisano kod nekih ugovora o financijskom leasingu) te jasnih i objektivnih razloga (promjena nabavnih troškova objekta leasinga, tečajne razlike, izmijeni ili uvođenju novih javnih pristojbi, taksi, poreza i sl.), može mijenjati i zbog „promjene refinanciranja na tržištu novca“.

Nadzorom je utvrđeno da je Društvo promijenilo leasing rate/obroke na način da je promijenilo kamatnu maržu kao sastavni dio promjenjive kamatne stope temeljem koje je obračunavalo te leasing rate/obroke. Međutim, iz navedenih odredaba općih uvjeta nije jasno određeno na koji se način mijenja leasing rata/obrok u slučaju „promjene refinanciranja na tržištu novca“ odnosno da se leasing rate/obroci mijenjaju promjenom kamatne marže u ugovorima o leasingu. Kod dijela ugovora o financijskom leasingu nije bilo razvidno da je ugovorena promjenjiva kamatna stopa koja bi se mijenjala ovisno o nekoj referentnoj kamatnoj stopi odnosno da bi se temeljem toga kamatna stopa sastojala od kamatne marže i vrijednosti referentne kamatne stope. Kod ugovora o operativnom leasingu nije niti ugovorena bilo kakva kamatna stopa da bi kamatna marža mogla biti njezin sastavni dio. Kod tih ugovora kamatna marža nije određena niti određiva da bi bila poznata primatelju leasinga, već ju je Društvo interno odredilo za potrebe obračuna i usklađivanja leasing rata/obroka.

Nadalje, iako je u svim općim uvjetima ugovora o leasingu propisano da se leasing rata/obrok mogu mijenjati zbog „promjene refinanciranja na tržištu novca“ iz navedenih odredaba nije jasno određeno o čemu ovisi promjenjivost leasing rata/obroka odnosno što znači pojam „promjena refinanciranja na tržištu novca“. Iz očitovanja Društva o razlozima promjene kamatnih stopa se može zaključiti da promjena refinanciranja znači promjenu troška refinanciranja odnosno promjenu kamatnih stopa u primljenim kreditima kojima Društvo financira svoje poslovanje (ugovore o leasingu). Ukoliko bi se navedenu odredbu tumačilo na taj način, nejasno je odnosi li se ta promjena na promjenu ukupne nominalne kamatne stope u primljenim kreditima ili na promjenu kamatne marže kao sastavnog dijela promjenjive kamatne stope. Također je nejasno odnosi li se ta promjena na promjenu uvjeta financiranja u već sklopljenim ugovorima o kreditu (kojima su financirani aktivni leasing ugovori) kod kojih je u tijeku njihovog trajanja došlo do promjene inicijalno ugovorenih uvjeta financiranja (kamatnih stopa/marži). Ili se ta promjena odnosi na promjenu (povećanje) prosječnog troška refinanciranja do kojeg je došlo iz razloga povećanja kamatnih stopa/marži u novim kreditima u odnosu na postojeće kredite. Nadalje, iz navedene odredbe općih uvjeta nije jasno u kojem bi se smjeru trebala kretati promjena uvjeta refinanciranja (kamatnih stopa/marži) da bi se na osnovu takve promjene vršila promjena kamatne stope u ugovorima o leasingu odnosno da li se promjene kamatne stope vrše samo kod rasta troška refinanciranja ili u oba smjera.

Prema navedenom, razvidno je da u ugovorima o leasingu nisu jasno određene izmjene kamatnih stopa temeljem kojih Društvo obračunava leasing rate/obroke. Društvo nije ugovorom točno odredilo način izmjene kamatne stope koji bi bio jasan i poznat primatelju leasinga te koji bi bio objektivne prirode na koji ugovorne strane ne bi svojevolumno mogle utjecati. Prema tome primatelju leasinga nisu na razumljiv način prezentirane njegove potencijalne obveze koje bi mogle dovesti do većih troškova kamata/leasing obroka od onih koje su inicijalno ugovorene.

Slijedom navedenog, Hanfa je utvrdila da su odredbe općih uvjeta ugovora o financijskom i operativnom leasingu nejasne, podložne su različitim tumačenjima, ne doprinose transparentnosti ugovornih odnosa te ostavljaju mogućnost Društvu da na primatelja leasinga

prevale troškove koji nisu vezani uz financiranje aktivnih ugovora o leasingu te da su ugovorne odredbe koje reguliraju promjenu kamatnih stopa nejasne te da nisu davale pravo Društvu da mijenja kamatnu maržu u tada aktivnim ugovorima o leasingu.

Nadalje, odredbama općih uvjeta ugovora o financijskom leasingu te odredbama općih uvjeta ugovora o operativnom leasingu propisano je: „*Ugovorne strane potvrđuju da nema nikakvih usmenih dodatnih dogovora. Bilo kakvu izmjenu ugovora o leasingu potrebno je sačiniti u pismenom obliku. Usklađivanje visine jamčevine, iznosa leasing rata (u općim uvjetima ugovora o operativnom leasingu: obroka) ili drugih plaćanja iz ugovora o leasingu uslijed promjene valutnih tečajeva, promjene valute plaćanja, uvjeta refinanciranja, kamatne stope ne smatraju se izmjenom ili dopunom ugovora i za takva usklađivanja nije potrebna suglasnost primatelja leasinga.*“ Iz navedenih odredaba općih uvjeta proizlazi da se usklađivanje leasing rata/obroka uslijed promjene uvjeta refinanciranja ne smatra izmjenom ili dopunom ugovora te da za takvo usklađivanje nije potrebna suglasnost primatelja leasinga. Sukladno članku 247. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05, 41/08 i 125/11; dalje u tekstu: ZOO iz 2011.) ugovor se smatra sklopljenim kad su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora. Nadzorom je utvrđeno da su se Društvo i primatelji leasinga kroz ugovorne odredbe ili prihvata ponude usuglasili o visini kamatne stope/leasing obroka koja nedvojbeno predstavlja bitni sastojak ugovora. S obzirom da se navedena načela i odredba ZOO-a odnose i na sve izmjene samog ugovora ugovorne strane bi se trebale usuglasiti i s izmjenama visine kamatne stope/leasing obroka. Iz toga razloga jednostrana promjena bilo koje ugovorne odredbe suprotna je načelu ugovaranja u skladu s odredbama ZOO-a iz 2011. Međutim, uvidom u navedene odredbe općih uvjeta jasno je da su iste sastavljene na način da se prilikom izmjene kamatne stope/leasing obroka izbjegne utjecaj primatelja leasinga na navedene izmjene odnosno da Društvu omogući da jednostrano izmijeni visinu kamatne stope/leasing obroka. Slijedom navedenog, nadzorom je utvrđeno da su ugovorne odredbe bile sastavljene suprotno ZOO iz 2011. jer nisu predviđale suglasnost ugovornih strana o izmjeni kamatnih stopa (kao bitnog sastojka ugovora) već su omogućavale jednostranu izmjenu istih od strane Društva.

Također, nadzorom je utvrđeno da prilikom povećanja kamatnih marži Društvo nije jasno i pravovremeno obavijestilo primatelje leasinga o navedenom čime je izbjegnuto utjecaj primatelja leasinga na izmjene bitnog sastojka ugovora o leasingu. S obzirom da je jednostrano izmijenilo kamatne marže u ugovorima o leasingu Društvo je postupilo suprotno odredbama članka 247. ZOO iz 2011. Naime, nadzorom je utvrđeno da Društvo nije slalo primatelju leasinga posebnu obavijest o promjeni kamatne marže, već ga je o istome obavještavalo na način da je na računima za kamatu (kod financijskog leasinga) odnosno leasing obrok (kod operativnog leasinga) koji su bili izdani u trenutku podizanja kamatne marže (siječanj, travanj, srpanj i listopad 2012.) navodilo da „*sukladno općim uvjetima ugovora o leasingu, a slijedom promjena uvjeta refinanciranja davatelja leasinga na tržištu novca, po osnovi kamatnog indeksa, troškova rizika zemlje i likvidnosti, izvršili smo usklađenje/promjenu*“ rate/anuiteta (kod financijskog leasinga) odnosno leasing obroka rate (kod operativnog leasinga). Navedeni računi su sadržavali iznos nove leasing rate/obroka u ugovorenoj valuti. Prema tome, u trenutcima dostavljanja navedenih računa primateljima leasinga, leasing rata/obrok se mijenjalo zbog promjene kamatne stope (ugovorene ili interno određene od strane Društva) temeljem koje se obračunavaju te leasing rate/obroci i to zbog redovne promjene kamatne stope (koja je nastupila zbog usklađivanja s promjenama referentne kamatne stope) i zbog izvanredne promjene kamatne stope (koja je nastupila zbog jednostranog povećanja kamatne marže odlukom uprave Društva). Kako je nadzorom prethodno utvrđeno Društvo je kod većine ugovora o leasingu u travnju, srpnju i listopadu 2012. povećalo kamatne marže za iznos tromjesečnog smanjivanja 3m EURIBOR-a tako da su kamatne stope i leasing rate/obroci, koji su se obračunavali temeljem tih kamatnih stopa, bili identični kamatnim stopama odnosno leasing ratama/obrocima iz prvog tromjesečja 2012. godine. Dakle, leasing rate/obroci iskazani u valuti ugovora su u cijeloj 2012. uglavnom bili identični odnosno nisu se mijenjali. S obzirom da je Društvo o promjeni marže, do koje je došlo odlukom Društva, primatelja leasinga obavijestilo putem računa kojim je primatelje leasinga redovito obavještavalo o usklađenju kamatne stope s referentnom kamatnom stopom, bez

jasnog navođenja načina i razloga promjene marže te s obzirom da se leasing rate/obroci nisu mijenjali tijekom 2012., Hanfa je utvrdila kako primatelj leasinga nije bio jasno obaviješten da se promijenila kamatna marža i u kojem iznosu se ista promijenila. Također, primatelji leasinga su obaviješteni o promjeni kamatne marže putem izdanog računa za kamatu/leasing obrok kojim je nastupila obveza za plaćanje te leasing rate/obroka. Iz navedenog je očito da je cilj navedenih obavijesti bio informirati primatelja leasinga o visini leasing rate/obroka koju treba platiti, a ne o izmjeni inicijalno ugovorenih uvjeta financiranja s kojom bi se primatelj leasinga kao ugovorna strana trebao usuglasiti.

Kao razlog povećanja kamatnih marži u ugovorima o leasingu Društvo je navelo značajni porast troškova refinanciranja u drugoj polovici 2011. i u prvoj polovici 2012. godine. Iz prikaza kreditnog zaduženja Društva koji je dostavljen Hanfi u tijeku nadzora utvrđeno je da su se, uslijed poremećaja na tržištu novca, kamatne marže u novo sklopljenim kreditima u razdoblju od kraja 2011. do sredine 2012. povećale u odnosu na kamatne marže u prethodno sklopljenim kreditima. Porast kamatnih marži u novosklopljenim kreditima utjecao je na porast prosječnog troška refinanciranja Društva, ali on nije bio značajan jer se na primljene kredite s višom kamatnom maržom sklopljene krajem 2011. odnosilo samo 6% ukupnog kreditnog zaduženja Društva na dan 31. prosinca 2011. godine. Neovisno o značaju porasta troška refinanciranja, pod uvjetom adekvatnog upravljanja rizicima (kamatne i ročne usklađenosti izvora i plasmana), novosklopljenim kreditima bi trebali biti financirani novi ugovori o leasingu kod kojih je Društvo ugovaralo inicijalno veće kamatne marže te bi se tako trebala povećati i prosječna kamatna marža u ugovorima o leasingu. Slijedom navedenog, porast kamatnih marži u novosklopljenim kreditima (kojima bi se trebali financirati novi ugovori o leasingu) zbog promjena na tržištu ne bi trebao utjecati na porast kamatnih stopa u već sklopljenim ugovorima o leasingu, već samo u novim.

Društvo se krajem 2011. putem dva ugovora o kreditu s rokom trajanja od jedne godine zadužilo u ukupnom iznosu od 29 mil EUR te je navedenim kreditima financiralo ugovore o leasingu na duži rok. Navedeno je tijekom 2012. imalo za posljedicu veće obveze po primljenim kreditima u odnosu na priljeve po ugovorima o leasingu te se Društvo iz tog razloga moralo dodatno zadužiti krajem drugog kvartala 2012. po višim kamatnim maržama. Iz navedenog je razvidno da je porast prosječnog troška refinanciranja dodatno nastupio iz razloga što je Društvo, za podmirivanje obveza po kratkoročnim kreditima sklopljenim u 2011. s nižom kamatnom maržom, u 2012. podizalo kredite s većom kamatnom maržom. Činjenica da je Društvo dio ugovora o leasingu koji su sklopljeni na duži rok financiralo s kratkoročnim kreditima s dospijecom do jedne godine upućuje na ročnu neusklađenost plasmana i izvora financiranja odnosno na neadekvatno upravljanje rizicima u Društvu.

Nadalje, Društvo je u očitovanju navelo da se u razdoblju 2011. i 2012. zaduživalo po značajno višim troškovima i na kraće periode te da je radi upravljanja tržišnim rizicima Uprava Društva donijela odluke temeljem kojih je izvršeno povećanje kamatnih marži u ugovorima o leasingu, a time i leasing rata/obroka. Hanfa je stava da se tržišnim rizicima u leasing društvu upravlja na način da se usklađuje ročna, kamatna i valutna struktura izvora financiranja i plasmana kako tržišne promjene valuta i kamatnih stopa uz koje su ugovori o leasingu sklopljeni ne bi imale utjecaj na financijski rezultat Društva. Društvo je i samo priznalo da je kratkoročnim kreditima financiralo ugovore o leasingu na duži rok te se zbog ročne neusklađenosti izvora financiranja i plasmana našlo izloženo riziku likvidnosti, a posljedično i kamatnom riziku. Zbog navedene ročne neusklađenosti Društvo je bilo prisiljeno podizati kredite s većom kamatnom maržom čime se povećao trošak refinanciranja, a koji je Društvo odlučilo prebaciti na primatelje leasinga povećavajući kamatne marže u ugovorima o leasingu. Hanfa je stava da se troškovi, koji su nastupili za Društvo zbog materijalizacije rizika kojima Društvo nije upravljalo na adekvatan način, ne mogu kompenzirati pukim prebacivanjem na teret primatelja leasinga, a pogotovo zato što je Društvo navedeno učinilo jednostrano, bez jasnog obavještanja primatelja leasinga te bez jasne ugovorne osnove.

Dodatno, Društvo se očitovalo da je povećanje kamatne marže u ugovorima o leasingu odlučilo provesti zbog značajnog porasta troškova refinanciranja u drugoj polovici 2011. godine.

Nadzorom je utvrđeno da je Društvo donijelo odluku o povećanju kamatne marže (5. prosinca 2011.) prije nego se zadužilo po većim kamatnim maržama (30. prosinca 2011.) odnosno da u trenutku donošenja odluke o povećanju kamatnih marži nije došlo do porasta troškova refinanciranja.

Slijedom navedenog, Hanfa je zaključila da Društvo nije imalo opravdane razloge za podizanje kamatnih marži u ugovorima o leasingu jer nije došlo do promjene inicijalno ugovorenih uvjeta financiranja (povećanja marži) u primljenim kreditima kojima su financirani ugovori o leasingu (kod kojih je Društvo povećalo kamatne stope) odnosno da nije došlo do povećanja troškova za Društvo vezanih uz financiranje tada aktivnih ugovora o leasingu. Porast kamatnih marži u novosklopljenim kreditima (kojima bi se trebali financirati novi ugovori o leasingu) ne bi trebao utjecati na porast kamatnih stopa/marži u već sklopljenim ugovorima o leasingu, već samo u novim. Do povećanja kamatnih stopa u primljenim kreditima jednim dijelom je došlo zbog ročne neusklađenosti izvora financiranja i plasmana (zatvaranje kratkoročnih kredita s nižom kamatnom stopom s kreditima s većom kamatnom stopom). Povećane troškove kamata na primljene kredite koji su nastali za Društvo zbog propusta u upravljanju rizicima (ročna neusklađenost izvora i plasmana) Društvo je neopravdano prevalilo na primatelje leasinga.

Slijedom svega navedenog, nadzorom je utvrđeno da je Društvo jednostrano i selektivno povećalo inicijalno ugovorene kamatne stope (marže) temeljem kojih je obračunavalo leasing rate/obroke pri čemu kao podlogu za navedeno nije imalo jasne ugovorene odredbe i opravdane razloge te o navedenim izmjenama nije na primjeren način obavijestilo primatelje leasinga. Tako povećane kamatne stope (marže) Društvo je održavalo do isteka ugovora te je na taj način primateljima leasinga zaračunalo leasing rate/obroke u iznosu većem od inicijalno ugovorenog.

Nadzorom utvrđene nepravilnosti (usklađivanje s pogrešnom referentnom kamatnom stopom, vanugovorno usklađivanje s referentnim kamatnim stopama te neosnovano povećanje kamatnih marži) počinjene su u razdoblju od 2008. do 2012. kada je na tržištu novca došlo do značajnih promjena vrijednosti referentnih kamatnih stopa. Tako je uvidom u tržišna kretanja vrijednosti 3m EURIBOR-a utvrđeno da je njegova vrijednost krajem rujna 2008. iznosila 5,277% da bi od tada bilježila značajan pad sve do kraja ožujka 2010. kada je iznosila 0,634%. Nakon toga njegova vrijednost je ponovo rasla do kraja srpnja 2011. kada je iznosila 1,609% da bi nakon toga ponovno bilježila kontinuirano smanjenje. S obzirom da je Društvo u navedenom razdoblju kamatne stope u ugovorima o leasingu vezalo uz promjene referentnih kamatnih stopa do značajnih promjena je, uslijed usklađivanja s promjenama referentnih kamatnih stopa, trebalo doći i u iznosima nominalnih kamatnih stopa temeljem kojih je Društvo obračunavalo leasing rate/obroke. Međutim, nadzorom je utvrđeno da je Društvo u razdoblju od 2008. do 2012. svojim postupanjem kontinuirano utjecalo na visinu kamatnih stopa u ugovorima o leasingu na način da ih je neosnovano i vanugovorno povećavalo čime je gotovo u potpunosti anuliralo utjecaj značajnih promjena tržišnih referentnih kamatnih stopa na izmjene kamatnih stopa. Tako je u 2008. i 2009. Društvo usklađivalo kamatne stope s vrijednostima referentnih kamatnih stopa koje su bile veće od tržišnih čime je utjecalo na povećanje kamatnih stopa. To se posebice odnosi na ugovore o leasingu sklopljene u valuti EUR kod kojih je Društvo tijekom 2009. (kada je vrijednost referentnih kamatnih stopa znatno pala) za potrebe usklađivanja koristilo znatno veću vrijednost 3m EURIBOR-a od tržišne. Od svibnja 2009. Društvo je iz ugovora o financijskom leasingu izbacilo odredbu o usklađivanju kamatnih stopa s promjenama referentnih kamatnih stopa. Međutim, kada su referentne kamatne stope u 2010. i 2011. počele rasti Društvo je vanugovorno usklađivalo kamatne stope s rastom referentnih kamatnih stopa. Uslijed rasta referentnih kamatnih stopa Društvo je u ugovore o financijskom leasingu od travnja 2011. ponovo uvelo odredbu o usklađivanju kamatnih stopa s promjenama referentnih kamatnih stopa. Kada su se referentne kamatne stope počele smanjivati Društvo je tijekom 2012. odlukama Uprave neosnovano povećalo kamatne marže te je na taj način utjecalo na povećanje kamatnih stopa u ugovorima o leasingu. Postupajući na gore opisane načine Društvo je primateljima leasinga zaračunalo

veće iznose leasing rata/obroka od onih kakve su trebale biti zaračunate sukladno ugovornim odredbama.

Navedenim postupanjem članovi Uprave Društva nisu osigurali da poslovanje Društva bude u skladu s odredbama tada važećeg Zakona o leasingu („Narodne novine“ br. 135/06; dalje u tekstu: Zakon iz 2006.) i propisima donesenim na temelju tog zakona, odnosno u skladu s drugim zakonima kojima se uređuje poslovanje leasing društava te propisima donesenim na temelju tih zakona čime su postupili suprotno članku 22. Zakona iz 2006. Pored navedenog, Društvo odnosno članovi njegove uprave su neosnovanom naplatom leasing rata/obroka postupali nesavjesno i nepošteno te protivno pravilima struke i najboljim interesima primatelja leasinga, te na taj način nisu štitili integritet leasing tržišta, a kako je to određeno člankom 43. točkom 1. Zakona.

Vezano uz gore utvrđene nepravilnosti, Društvo je u Prigovoru navelo da se radi o razdoblju koje datira od prije više od deset godina te da zakonska rješenja koja su tada definirala standarde postupanja, na koja se Hanfa u više navrata poziva u Zapisniku, nisu bila razrađena na razini današnjeg zakonskog uređenja. Društvo navodi da je u vrijeme Zapisnikom obuhvaćenih postupanja na snazi bio stari Zakon iz 2006. koji zajedno s podzakonskim aktima nije regulirao postupanja na način na koja su ona u području leasing industrije uređena danas važećim Zakonom i temeljem istog donesenih podzakonskih propisa.

Društvo navodi da je od nadzorom promatranog perioda financijsko tržište i zakonodavstvo općenito napredovalo u smislu transparentnijeg postupanja i definiranja tih postupanja što se očituje i nizom podzakonskih akata, a svakako podizanjem očekivanih standarda postupanja od svih sudionika na tržištu, kako od strane regulatora tako i od strane drugih tijela.

Društvo nadalje navodi kako tumačenje zakonskih propisa te očekivanih standarda u njihovoj primjeni treba staviti u kontekst vremena u kojima su se ista primjenjivala. Drugačije postupanje, smatra Društvo, stavlja sudionike tržišta u nezavidan položaj te dovodi do faktične retroaktivne primjene propisa i/ili pravnih standarda i uvodi dozu pravne nesigurnosti na tržištu. Društvo ne može, dodaje se, predvidjeti standarde koji će biti važeći i primjenjivi kroz propise ili očekivanja regulatora deset godina unaprijed te se s istima ne može danas uskladiti.

U tom kontekstu, Društvo navodi da su određeni zaključci koje Hanfa izvodi iz nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, izvučeni iz konteksta vremena, i uz neadekvatnu primjenu propisa (između ostalog, Društvu je nejasno pozivanje Hanfe na članak 43. stavak 1. točku 1. Zakona), te da su znatno oštriji nego da su isti stavovi zauzimani u vremenu koje je bilo pod nadzorom, npr. 2009. godine.

Činjenica je da su standardi postupanja u Zakonu razrađeniji od onih propisanih Zakonom iz 2006. Međutim, Hanfa smatra da su i u Zakonu iz 2006. standardi postupanja bili razrađeni u dovoljnoj mjeri da bi leasing društva mogla zaključiti što se od njih očekuje u postupanju prema primateljima leasinga. Tako su člankom 22. bile jasno propisane obveze članova uprave leasing društava odnosno bilo je propisano da članovi uprave leasing društva moraju osigurati da poslovanje leasing društva bude u skladu s odredbama tada važećeg zakona i propisima donesenim na temelju tog zakona, odnosno u skladu s drugim zakonima kojima se uređuje poslovanje leasing društava te propisima donesenim na temelju tih zakona te da članovi uprave leasing društva moraju osigurati praćenje rizika kojima je izloženo leasing društvo kod poslovanja te donijeti odgovarajuće mjere kojima će leasing društvo ograničavati rizike.

Međutim, bez obzira što odredbe Zakona iz 2006. nisu bile razrađene kao odredbe novog zakona, iste ni na koji način nisu davale pravo Društvu da primateljima leasinga zaračunava leasing rate/obroke protivno ugovornim odredbama i internim aktima Društva odnosno da neosnovano i jednostrano mijenja ugovorne obveze primatelja leasinga, a što je Hanfa nedvojbeno utvrdila u Zapisniku.

Hanfa se slaže kako je od nadzorom promatranog razdoblja do dana nadzora financijsko tržište napredovalo pa tako i postupanje samog Društva prema primateljima leasinga. No

navedeno ne opravdava postupanje Društva u dijelu počinjenja nepravilnosti i nezakonitosti utvrđenih Zapisnikom.

Hanfa ne prihvaća navode Društva da su određeni zaključci koje Hanfa izvodi iz nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, izvučeni iz konteksta vremena, i uz neadekvatnu primjenu propisa. Odredbom članka 78. stavka 3. Zakona određeno je kako se na postupke nadzora nad leasing društvima primjenjuju odredbe Zakona o općem upravnom postupku, ako nije drugačije propisano. Hanfa je u okviru postupka posrednog nadzora, a sukladno članku 81. stavku 1. točki 2. Zakona prikupila svu potrebnu dokumentaciju, obavijesti i podatke te je sukladno članku 8. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ br. 47/09) utvrdila sve činjenice i okolnosti koje su bitne za zakonito i pravilno rješavanje upravne stvari i smatra da je argumentirano osporila sve navode Društva iz Prigovora te ostaje kod utvrđenja iz Zapisnika. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka Hanfa je sukladno članku 9. stavku 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ br. 47/09) riješila predmetni upravni postupak nadzora.

Hanfa je u Zapisniku zaključila kako su Društvo odnosno članovi njegove uprave neosnovanom naplatom leasing rata/obroka postupali nesavjesno i nepošteno te protivno pravilima struke i najboljim interesima primatelja leasinga, te na taj način nisu štitili integritet leasing tržišta, a kako je to određeno člankom 43. točkom 1. Zakona. Hanfa se pozvala na navedeni članak iz razloga što je Društvo (odnosno članovi njegove uprave) usklađivalo kamatne stope/leasing obroke s promjenama interno određene referentne kamatne stope ili je odlukom o povećanju kamatne marže obračunavalo povećane kamatne stope tijekom trajanja tih ugovora odnosno do njihova isteka. Prema tome, Društvo je naplatu tako pogrešno obračunatih kamata/leasing obroka, osim za vrijeme dok su na snazi bile odredbe Zakona iz 2006., vršilo i za vrijeme dok su na snazi bile odredbe Zakona. S obzirom da je takva naplata kamata/leasing rata protivna pravilima struke i interesima primatelja leasinga Hanfa je utvrdila da se navedena odredba Zakona može primijeniti na postupanje Društva nakon stupanja na snagu Zakona te se prilikom utvrđivanja nezakonitosti na nju pozvala u Zapisniku. S obzirom na navedeno Hanfa ostaje pri utvrđenjima iz Zapisnika.

Nadalje Društvo u Prigovoru ističe da je primatelje leasinga u promatranom razdoblju obavještavalo o promjenama kamatnih stopa i marži informacijama iskazanim na računima, što je u tom vremenskom periodu bio uobičajeni način postupanja. Društvo dodaje kako je vidljiv veliki odmak u transparentnosti, obavještavanju klijenata i regulativi u razdoblju od prije deset godina i danas.

Hanfa se slaže da je došlo do poboljšanja transparentnosti prema primateljima leasinga u odnosu na prethodna razdoblja. No navedeno ne mijenja činjenicu da Društvo nije na primjeren način obavještavalo primatelje leasinga o promjeni kamatne marže kada je istu u 2012. mijenjalo odlukama uprave Društva. Naime, nadzorom je utvrđeno kako računi izdani prema primateljima leasinga u 2012. nisu sadržavali nikakvu informaciju da je Društvo povećalo kamatnu maržu te da je time utjecalo na visinu kamatne stope temeljem koje je obračunavalo leasing rate/obroke. Stoga je Hanfa u nadzoru utvrdila kako primatelji leasinga nisu bili jasno obaviješteni da se promijenila kamatna marža i u kojem iznosu se ista promijenila te da je takvim obavještavanjem izbjegnuto utjecaj primatelja leasinga na izmjenu kamatnih stopa/leasing obroka, koje nisu rezultat usklađivanja s referentnom kamatnom stopom, a koji nedvojbeno predstavljaju bitan sastojak ugovora o leasingu. Navedeno dokazuje da su kamatne stope/leasing obroci izmijenjeni jednostrano od strane Društva čime je Društvo postupilo suprotno članku 247. ZOO iz 2011.

Društvo dalje u Prigovoru navodi da su navodno oštećeni primatelji leasinga iz tog razdoblja mahom bile pravne osobe, veliki poduzetnici, s razgranatom internom i eksternom podrškom stručnjaka različitih profila, uključujući i financijske i pravne te da nije životno da bi velikom broju takvih pravnih osoba promaknulo da bi leasing društvo u poslovnom odnosu s njima postupalo nesavjesno i nepošteno, protivno važećim zakonima. Upravo suprotno, zaključuje

Društvo, životno je da bi barem neki od primatelja svoja prava zaštitili pred sudom te bi ih u proteklom periodu i ostvarili. Dodaje kako u tom vremenu nije bilo sudske prakse niti stavova regulatora koji bi upućivali na postupanje protivno propisima.

U tijeku nadzora Hanfa se nije mogla uvjeriti je li ili nije bilo primjedbi na postupanje Društva od strane primatelja leasinga koji u najvećem broju imaju status pravnih osoba. Hanfa smatra da analiza navedenih odredbi ugovora traži određeni veći stupanj znanja nego što ga ima prosječni primatelj leasinga bez obzira da li se radi o potrošaču ili pravnoj osobi. No bez obzira na navedeno Hanfa smatra da je u tijeku nadzora iznijela dovoljno argumenata koji potkrepljuju utvrđeno činjenično stanje. Sama konstatacija Društva, da do sada nije bilo primjedbi od strane primatelja leasinga ne znači da je opisano postupanje Društva bilo ispravno odnosno da primatelju leasinga nisu na razumljiv način prezentirane njegove potencijalne obveze koje bi mogle dovesti do većih troškova kamata/leasing obroka od onih koje su inicijalno ugovorene. Bez obzira na, kako se u Prigovoru navodi, nedostatak sudske prakse i stavova regulatora koji bi upućivali na postupanje protivno propisima sukladno članku 22. stavku 2. Zakona iz 2006. članovi uprave leasing društva moraju osigurati praćenje rizika kojima je izloženo leasing društvo kod poslovanja te donijeti odgovarajuće mjere kojima će leasing društvo ograničavati rizike. Društvo je dužno uspostaviti, provoditi te redovito ažurirati, procjenjivati i nadzirati mjere i postupke kojima će osiguravati da su relevantne osobe društva svjesne postupaka koje moraju poštivati za pravilno izvršavanje svojih dužnosti i odgovornosti te mehanizme unutarnje kontrole, namijenjene osiguranju usklađenosti sa Zakonom i propisima donesenim na temelju Zakona, kao i s drugim relevantnim propisima te internim odlukama, procedurama i postupcima na svim razinama leasing društva bez obzira da li je postojala sudska praksa koja je uređivala navedenu materiju ili stavovi regulatora o navedenom. S obzirom na sve navedeno Hanfa ostaje pri utvrđenjima iz Zapisnika.

Društvo u Prigovoru navodi kako, neovisno o navedenim neslaganjima, a uzimajući u obzir da Društvo te osobe koje ga danas predstavljaju imaju imperativ poslovati u skladu sa svim zakonskim i podzakonskim propisima, stvarati najbolju tržišnu praksu i postavljati najviše profesionalne standarde u postupanju, uz kvalitetnu suradnju s regulatorom, je spremno u odnosu na nalaz iz perioda pod nadzorom, proaktivno pristupiti primateljima leasinga i isplatiti razliku iznosa za koji bi po navedenim stavovima Hanfe primatelj leasinga navodno bio oštećen.

Društvo ističe da je spremno primateljima leasinga u pogledu kojih još nije nastupila zastara potraživanja, isplatiti navedenu razliku, uvećanu za pripadajuću zakonsku zateznu kamatu te da je isto spremno napraviti u roku od 21 dan od dostave Prigovora, te o istome dostaviti dokaz Hanfi. Pritom Društvo ističe da se isto postupanje ne može smatrati priznanjem ni u kojem obliku, tj. slaganjem sa stavovima i zaključcima Hanfe iz Zapisnika, već da Društvo istome pristupa isključivo iz gore navedenih razloga.

Društvo zaključno ističe kako se nada da će Hanfa stoga zaključiti kako će ovim putem Zapisnikom utvrđene navodne nezakonitosti i/ili nepravilnosti u dijelu obračuna kamata biti otklonjene, prije i bez potrebe donošenja rješenja kojim se izriče odgovarajuća nadzorna mjera, te će donijeti rješenje kojim se utvrđuje da su nezakonitosti i/ili nepravilnosti utvrđene u Zapisniku otklonjene i postupak nadzora okončan.

Dana 22. veljače 2021. Društvo je Hanfi dostavilo Dopunu Prigovora I u kojoj navodi da je izvršilo detaljnu analizu baze svih ugovora o leasingu vezano uz referentno razdoblje za usklađivanje kamatnih stopa/leasing obroka, referentne kamatne stope te ugovora kod kojih je izvršeno povećanje kamatne marže u razdoblju obuhvaćenom Zapisnikom te je izdvojilo sve ugovore kod kojih u odnosu na pojedinu leasing ratu/obrok nije u cijelosti nastupila zastara na način da se zastara utvrđivala za svaku pojedinu leasing ratu/obrok, a prema izdanim računima primjenom odredbe o općem zastarnom roku (članak 225. ZOO), a koja se odredba primjenjuje na zastaru potraživanja temeljem stjecanja bez osnove te iznosi pet godina, odnosno u ovom slučaju do 1. veljače 2016. obzirom na vrijeme izračuna. Društvo navodi da je pri izračunu uzelo u obzir sve promjene važnih elemenata ugovora, kao što su primjerice produljenje ili

skraćenje trajanja ugovora o leasingu, promjena visine ostatka vrijednosti, promjena kamatne stope uslijed reprograma, a koje su nastale tijekom trajanja ugovora. Društvo navodi da je prema iznosu svakog pojedinog računa, izračunalo i pripadajuće iznose zatezne kamate. Društvo zaključno navodi da je provelo plaćanja prema ukupno 630 primatelja leasinga odnosno na ukupno 1.055 ugovora o leasingu u ukupnom iznosu od 3.712.040,79 kuna te da je nakon toga svakom primatelju leasinga poslalo obavijest o provedenoj isplati.

Uz navedeni dopis Društvo je Hanfi dostavilo i analitički prikaz svih ugovora kojima je izvršilo isplatu s pripadajućim zateznim kamatama u odnosu na svaki pojedini ugovor za koji je izvršeno plaćanje, obrazac obavijesti primatelju leasinga o provedenom plaćanju koje se odnosi na financijski i operativni leasing s dokazom o slanju te dokaze o izvršenim plaćanjima. U obavijesti primatelju leasinga o provedenom plaćanju Društvo obavještava primatelja leasinga da su u postupku nadzora od strane Hanfe nad poslovanjem Društva utvrđene pogreške u obračunu kamata/leasing obroka vezano uz ugovor o leasingu te da je Društvo na račun primatelja leasinga izvršilo uplatu iznosa s osnova pogrešno zaračunate kamate/leasing obroka za razdoblje od 1. veljače 2016. zajedno s pripadajućim zateznim kamatama.

Slijedom navedenog, uvidom u Dopunu Prigovora I te priloženu dokumentaciju razvidno je da je Društvo izvršilo povrat pogrešno zaračunate kamate/leasing obroka samo onim primateljima leasinga čija potraživanja prema tumačenju Društva nisu u zastari. Za potraživanja za koja je, sukladno tumačenju Društva nastupila zastara, Društvo primateljima leasinga nije izvršilo povrat pogrešno zaračunate kamate/leasing obroka. Iz navedenog je očito da se Društvo prilikom odlučivanja o povratu pogrešno obračunatih kamata/leasing obroka vodilo upravo općim zastarnim rokom. Sukladno ZOO-u zastarom prestaje pravo zahtijevati ispunjenje obveze. Međutim, zastara ni na koji način ne utječe na činjenicu jesu li neke nepravilnosti ili nezakonitosti počinjene, a što Hanfa smatra da je nadzorom nedvojbeno utvrdila.

Slijedom navedenog, Hanfa smatra da je Društvo povratom sredstava primateljima leasinga čija potraživanja sukladno tumačenju Društva nisu u zastari djelomično otklonilo Zapisnikom utvrđene nepravilnosti u obračunu kamatnih stopa/leasing obroka. S obzirom da Društvo nije izvršilo povrat više plaćenih sredstava prema svim primateljima leasinga kojima je pogrešno obračunalo kamate/leasing obroke Hanfa ne može utvrditi da su utvrđene nezakonitosti i/ili nepravilnosti u dijelu obračuna kamata/leasing obroka otklonjene u cijelosti, a što Društvo u Prigovoru zahtijeva. Stoga je Hanfa odlučila da je Društvo dužno dostaviti pisano očitovanje Hanfi o aktivnostima koje je poduzelo prema svim primateljima leasinga kojima nije izvršilo povrat pogrešno obračunatih kamata/leasing obroka, a čije su ugovorne obveze neosnovano i netransparentno jednostrano izmijenjene, a kako je to naloženo u točki 1. izreke ovog Rješenja.

2. Razmatrajući obim i utjecaj utvrđenih nepravilnosti na korisnike usluga leasinga Hanfa je sukladno članku 101. stavku 2. točki 7., a u svezi članka 101. stavka 1. točke 4. Zakona naložila Društvu posebnu nadzornu mjeru objave obavijesti o donesenom predmetnom rješenju na internetskoj stranici Društva te postavljanje mrežne veze na predmetno rješenje koje će se objaviti na internetskoj stranici Hanfe, kao i zabranu uklanjanja navedene obavijesti sa početne internetske stranice Društva u razdoblju od 60 (šezdeset) dana od dana objave kako bi sve zainteresirane osobe bile obavještene o navedenom nalogu.

Na temelju rezultata cjelokupnog postupka, provedenog na temelju odredbe članka 78. Zakona, a sukladno članku 9. i 96. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj 47/09, dalje u tekstu: ZUP), odlučeno je kao u izreci Rješenja, a sve uzimajući u obzir da se time u većoj mjeri nego što je to nužno ne ometa redovito poslovanje Društva, sve u skladu s načelom zaštite prava stranaka i javnog interesa iz članka 6. ZUP-a.

Odlučujući o dužini rokova u kojima je Društvo dužno postupiti po Rješenju, Hanfa je uzela u obzir prirodu i obujam obveze te ocijenila da je navedeni rok za izradu i dostavu izvješća Hanfi primjeren i logičan sukladno članku 79. stavku 2. ZUP-a.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog Rješenja žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe Upravnom sudu u Zagrebu u roku od 30 dana od dana primitka ovog Rješenja.

PREDSJEDNIK UPRAVNOG VIJEĆA
dr. sc. Ante Žigman

KLASA: UP/I 973-06/21-01/03

URBROJ: 326-01-50-52-521-21-14

Zagreb, 22. travnja 2021.